

U Zagrebu 29. kolovoza 2013. godine

- PRIOPĆENJE ZA JAVNOST -

PREDMET: Reagiranje na neistinite informacije i obmanu javnosti od strane Ministarstva zdravlja, a u vezi tijeka pregovora o novom Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, postupku mirenja između Vlade i sindikata te navode o plaćanju rada u dežurstvu medicinskim sestrama/tehničarima i liječnicima

Poštovani,

Obraćam Vam se nakon što je Ministarstvo zdravlja tijekom jučerašnjeg dana svim medijima uputilo priopćenje za javnost u kojemu stvara iskrivljenu sliku o trenutnim pregovorima za Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, kao i o načinu plaćanja radnicima u sustavu.

Ministarstvo navodi kako nije točno da je ukinuto plaćanje prekovremenog rada radnicima u zdravstvu, ali ne navodi da je upravo to Ministarstvo utjecalo na to da se ni do sada u najvećoj mjeri prekovremeni rad nije plaćao, o čemu najbolje govori više stotina sudskih postupaka kojima radnici traže da im se plati njihov prekovremen rad. Nesporno je da se radnicima rad u dežurstvu plaća, ali je činjenica da je ukinuto plaćanje dežurstva kao oblika prekovremenog rada, pa sadašnji oblik plaćanja, o kojemu govori Ministarstvo, ne odražava ni približnu cijenu rada, a pritom je i protivan standardima Europske unije i hrvatskog zakonodavstva.

Paušalni navodi Ministarstva da se za jedno dežurstvo osnovna plaća liječnika uveća za neto iznos od 1.050,00 do 1.300,00, ničim nisu argumentirani, a javnost se dovodi u zabludu stvaranjem slike da se nečija plaća sama od sebe uvećava. Misli li Ministarstvo da radnicima možda ne bi trebalo ni plaćati rad u dežurstvu, rad u 24-satnim smjenama koje radnici odrađuju povrh svoje redovne satnice? Smatra li ministar da samo u sustavu zdravstva ne vrijede zakonske odredbe o prekovremenom radu?

Istina je tvrdnja dr. Ivice Babića, koju apostrofira Ministarstvo, da su rješenja o plaćanju dežurstva u kolektivnom ugovoru od 5. srpnja 2013. godine, protuzakonita. No, Ministarstvo očito smatra kako ima pravo i ovlast sklapati ugovore s odredbama koje su u suprotnosti sa zakonima.

Nevjerojatno je da Ministarstvo tvrdi kako Hrvatski liječnički sindikat i Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestrara-medicinskih tehničara traži vraćanje plaća i materijalnih prava iz kolektivnog ugovora koji je proglašen ništetnim, a istomu je već na drugom sastanku

postupka pregovora (7. kolovoza 2013. godine) predan zajednički prijedlog sasvim novog kolektivnog ugovora, na koji se Ministarstvo do danas odbija i očitovati, što je i razlog pokretanja postupka mirenja.

Priopćenja HURS-a o ovoj tematici su i više nego točna, jer nesporno je da ministar omalovažava dijalog, sindikate i sve radnike u zdravstvu, kada se odbija očitovati o njihovim prijedlozima i očekuje da sindikati bespogovorno spuste glave i prihvate svaki Vladin prijedlog. Ministrovo pozivanje na „transparentne pregovore i pregovaranje u dobroj vjeri radi postizanja dogovora o novom kolektivnom ugovoru“ nakon svih dosadašnjih sastanaka zvuče samo kao prazne političke floskule, a koje su očito usmjerene prema tome da bi se zdravstvene radnike prikazalo u negativnom svjetlu.

Neistinite tvrdnje o tome kako je Ministarstvo zdravlja prihvatio javnost pregovora, dok su sindikati to odbili, još je jedan pokušaj obmane javnosti, a o čemu postoji i materijalni dokaz, Zapisnik sa sastanka pregovaračkog odbora, gdje je ministar izjavio: „...da načelno podržava prijedlog, ali s obzirom da to do sada nije bila praksa, bit će suglasan ako svi na tome inzistiraju...“, a kako nisu svi sindikati inzistirali da se pregovori vode pred novinarima, isti su nastavljeni sukladno dosadašnjoj praksi, gdje sastanci nisu bili otvoreni za javnost.

Također su neistinite tvrdnje o hitnoj potrebi potpisivanja „privremenog“ kolektivnog ugovora 5. srpnja 2013. godine, jer bi „zaposlenima u zdravstvu plaće bi se isplaćivale samo prema Zakonu o plaćama i Uredbi o koeficijentima složenosti poslova u javnim službama, što znači da bi primali samo osnovnu plaću“. Ministarstvo je očito zaboravilo da postoji i Temeljni kolektivni ugovor za javne službe, kao i Zakon o radu, a koji vrlo jasno navode da se prekovremeni rad obvezno plaća i s kakvim uvećanjima, pa bi radnicima njihov rad u dežurstvu po sili Zakona bio plaćen kao prekovremeni rad. „Privremenii“ kolektivni ugovor očito je bilo rješenje Ministarstva da u što kraćem roku, pa čak i retroaktivno, spriječi plaćanje prekovremenog rada. Prijašnje izjave kako bi se radnicima plaće prepolovile bez hitnog sklapanja kolektivnog ugovora služile su samo radi podizanja tenzija i stvaranja panike među radnicima. Svi elementi plaća za radnike u sustavu zdravstva bila su uredno regulirani internim aktima svake pojedine ustanove, rješenjima o plaći radnika, Temeljnim kolektivnim ugovorom, Odlukom o plaćanju rada u dežurstvu iz 2011. godine, kao i Uredbom o dodacima na plaće iz 2002. godine.

U samom postupku mirenja, cijeli tim Vlade RH nije ponudio niti jedno rješenje, a napose ne kompromisno rješenje, kako to Ministarstvo navodi. Da je bilo bar pokušaja pronalaska sporazuma, Vlada bi svog predstavnika, pomoćnicu ministra Ljubicu Đukanović, ovlastila da sa sindikatima u postupku mirenja može potpisati sporazum. Činjenica da gđa. Đukanović nije imala ovlasti izravnog potpisivanja sporazuma sa sindikatima s kojima je Vlada bila u postupku mirenja, o čemu jasno govori Zapisnik sa sastanka postupka mirenja, nedvojbeno potvrđuje da ni Vladi ni Ministarstvu nije uopće stalo da se postupak mirenja uspješno okonča. Navedeno je bio jasan signal da pregovarački odbor Vlade RH nema namjeru pregovarati sa sindikatima koji se bore za prava radnika, već u pregovorima želi samo sindikate koji su spremni prihvati svaki Vladin zahtjev, bez razmišljanja o tome kako će se to odraziti na radnike i egzistenciju njihovih obitelji.

S poštovanjem,

Predsjednica Glavnog vijeća HSSMS-MT

Anica Prašnjak, bacc. med. techn.